

نماز اہم نیز فضا کن کہ چیرنی نکرده باشی کہ بجای آید قطع
ای ہنر ہا ہنماہدہ بر کف دست یا عیپ ہا بر کرفہ
زیر عیسل ہا تا چہ خواہی خسرید ای معرور ماروز
در ماند کی بسیم و عمل حکایت یاد دارم کہ در ایام
کو دکی معتقد بودم و شبخیز و مولج ز ہدیشی خدمت
پدر شستہ بودم و دیدہ نسبتہ و مصحف عزیز در کنار
گرفتہ و طایفہ کرد ما خفتہ پدر اکرم از ایماں یکا سہ
بر نیدارند کہ دو کالہ بگذارند خواہش ان چنان بودہ
گفت تو جان پدر نیز اگر بختی بہ کہ در پوسین حسن لقب
حکایت یکی از حبس ایسا کان بجواب دید پادشاهی
در ہشت و پارسانی در دوزخ پرسید کہ مو جبہ عیبت

ان

آن چسیت و سبب دکات این کہ گفتند کہ این پادشا
بارادت در ویشان در ہشت است و این پادشا بقر
قرب پادشا ہان در دوزخ قطع دلفت چہ کار آید و
تسج و فرقع ہا خود را ز غلہ ہا می نگوہید بری دار ہا
حاجت بجگاہ برگی داشت نیت ہا در ویش صفت
باش و کلاہ تتری دار حکایت در ویشی سر و پا
برہنہ در کاروان جہاز از کوفہ بدارند و سہراہ ماند
نظر کردم معلومی نداشت حرمان ہی رفت و ہمی گفت
پت نہ بر اشتری سوارم نہ چو خربز بارم نہ خداؤ
رحمت نہ غلام شہ پارم نہ عم موجود و پریشانی نمود
مدارم ہا نفسی میرم آسودہ و عمری گذرانم نہ تو انکہ